

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie

Judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Guzun Ion și Boico Victor

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Devder Djulieta, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Colesnic Alexandr xxxxx, născut xxxxx viza de reședință xxxxx,

Roif Semion xxxxx născut xxxxx, viza de reședință în xxxxx,

Panfil Ștefan xxxxx născut la xxxxx, viza de reședință în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 09.06.2014 – 26.02.2016;

2. Instanța de apel: 29.03.2016 – 13.12.2016;
25.07.2017-05.11.2018;

3. Instanța de recurs: 05.04.2017 – 11.07.2017;
20.08.2019-10.03.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 februarie 2016 Colesnic Alexandr a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 329 alin.2 lit. b) Codul penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Roif Semion a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod Penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Panfil Ștefan a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod Penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată în procesul penal de către Ministerul Finanțelor, a fost lăsată fără soluționare.

Corpurile delictive-anexate la cauza penală de păstrat la dosar.

1.2 Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Colesnic Alexandr, fiind angajat în baza ordinului xxxxx în funcție de inginer al Biroului înmatriculare a Transportului nr. 2 mun. Chișinău al Direcției Principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto a ÎS CRIS „Registru”, îndeplinindu-și necorespunzător obligațiile de serviciu care prevedeau expres că trebuia să verifice informațiile parvenite de la birourile teritoriale, ca rezultat a atitudinii sale neglijente a permis înmatricularea automobilului „AudiQ7” cu numărul caroseriei xxxxx, cauzând un prejudiciu în proporții deosebit de mari în sumă de 177566,40 lei, deoarece pentru acest mijloc de transport nu au fost achitate taxele de import. Astfel, la 18 aprilie 2011, cet. Colesnic Alexandr, neglijându-și direct obligațiile de serviciu stipulate în punctele 3.4, 3.5 a primit cererea privind luarea la evidență a mijlocului de transport de model „Audi A6” completată din numele xxxxx și a eliberat certificatul de înregistrare pe mijlocul de transport de modelul „Audi Q7” pe numele acestuia, nu a depistat că mijlocul de transport nu a fost supus vămuirii, nu a reacționat în modul respectiv și nu a refuzat înmatricularea mijlocului de transport, dar a admis înregistrarea acestuia, cu includerea în sistemul informațional și în certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport în cauză a datelor false, prin ce, în contradicție cu prevederile art. 136 alin. 1 Codul vamal, a acceptat ilegal utilizarea mijlocului de transport, care nu a fost vămuț pe deplin și în așa mod a contribuit la formarea către bugetul de stat a unui prejudiciu în proporții deosebit de mari.

-Roif Semion, fiind angajat în baza ordinului xxxxx în funcție de inginer al Biroului de verificare a informației al Secției înmatriculare vehicule a Direcției documentare mijloace de transport a Departamentului documentare al ÎS „CRIS „Registru”, iar ulterior fiind transferat în baza ordinului nr.318p din 08 iulie 2011 în aceeași funcție la Biroul verificare a informației al Secției înmatriculare vehicule a Direcției înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto a ÎS CRIS „Registru”, îndeplinindu-și necorespunzător obligațiile de serviciu care prevedeau expres că trebuia să verifice informațiile parvenite de la birourile teritoriale, ca rezultat a atitudinii sale neglijente a permis înmatricularea automobilului „Audi Q7” cu numărul caroseriei xxxxx, cauzând un prejudiciu în proporții deosebit de mari în sumă de 177566,40 lei, deoarece pentru acest mijloc de transport nu au fost achitate taxele de import. Astfel, în perioada lunii aprilie 2011, Roif Semion, contrar obligațiilor de serviciu a înmatriculat ilegal mijlocul de transport de model „Audi Q7”, care prin exercitarea atribuțiilor de serviciu la un nivel de diligență corespunzător trebuia să depisteze că acesta este sustras, însă el neglijent a permis înscrierea în Registrul de Stat al Transporturilor unele date false, precum că autoturismul „Audi” cu numărul caroseriei xxxxx nu este de model „Audi A6”, dar este de model „Audi Q7” și că are o culoare albastră, acțiuni care au încălcat direct obligațiunile de serviciu exprimate în participarea nemijlocit la activitățile de evidență a transportului, din cadrul secției și direcției. Să utilizeze resursele informaționale de stat; să efectueze controlul informațional al Registrului de Stat al Transporturilor, precum și bazelor de date locale a subdiviziunilor teritoriale; să efectueze controlul informațional al activității subdiviziunilor și instituțiilor

furnizoare de informație pentru Registrul de Stat al Transporturilor; să extindă interacțiunea cu alte registre și sisteme informaționale; să petreacă anchetele de serviciu pe cazurile de încălcare a legislației în vigoare la documentarea transportului și furnizarea informației în Registrul de Stat al Transporturilor. Să supravegheze și controleze activitățile asupra respectării legislației în vigoare în activitatea de evidență a transportului furnizare a informației în Registrul de Stat al Transportului, însă contrar acestora, nu a constatat că mijlocul de transport de model „Audi Q7” cu numărul caroseriei xxxxx nu a fost supus vămuirii, nu a reacționat în modul respectiv și nu a refuzat înmatricularea mijlocului de transport, dar a admis înregistrarea acestuia, cu includerea în sistemul informațional și în certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport în cauză a datelor false, prin ce, în contradicție cu prevederile art. 136 alin.1 Codul vamal, a acceptat ilegal utilizarea mijlocului de transport, care nu a fost vămuir pe deplin și în așa mod a contribuit la formarea către bugetul de stat a unui prejudiciu în proporții deosebit de mari.

-Panfil Ștefan, fiind angajat în baza ordinului xxxxx în funcție de șef al Biroului înmatriculare a Transportului nr. 1 mun. Chișinău al Direcției Principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto a ÎS „CRIS „Registru”, îndeplinindu-și necorespunzător obligațiile de serviciu prevăzute în fișa de post pct.3.11 care prevedeau expres că trebuia să verifice informațiile despre automobil în vederea depistării semnelor de falsificare, ca rezultat a atitudinii sale neglijente a permis înmatricularea automobilului „Audi Q7” cu numărul caroseriei xxxxx cauzând un prejudiciu în proporții deosebit de mari în sumă de 177566,40 lei, deoarece pentru acest mijloc de transport nu au fost achitate taxele de import. Astfel, la 27 ianuarie 2012, cet. Panfil Ștefan, aflându-se la serviciu în cadrul Biroului înmatriculare a Transportului nr. 1 mun. Chișinău, prin intermediul inginerului Popescu Daniel, a primit spre examinare cererea privind radierea de la evidență a mijlocului de transport de model „Audi Q7” completată din numele xxxxx și totodată cererea privind luarea la evidență acestui mijloc de transport de model „Audi Q7” completată din numele reprezentantului xxxxx. În temeiul cererilor nominalizate, cet. Panfil Ștefan având drept atribuții de serviciu aplicarea corectă a actelor normative și metodice, care reglementează procesul de documentare și evidența mijloacelor de transport; asigurarea, precum și efectuarea personal a verificării tuturor documentelor ce servesc drept temei la documentarea și evidența mijloacelor de transport, precum și ale materialelor, care pot să denote semne de falsificare și a altor documente în care pot apărea asemenea cazuri; efectuarea controlului executării corespondenței parvenite în adresa biroului; asigurarea procesului efectuării verificării agregatelor numerotate ale mijloacelor de transport, în procesul documentării acestora, contrar acestora, acționând în înțelegere prealabilă și de comun acord cu alte persoane, constatând că mijlocul de transport de model „Audi Q7” cu numărul caroseriei xxxxx nu a fost supus vămuirii, nu a reacționat în modul respectiv și nu a refuzat înmatricularea mijlocului de transport, dar a acceptat înmatricularea mijlocului de transport în cauză pe numele întreprinderii „Total Imobil” SRL, eliberându-i certificatul de înmatriculare pe acest autoturism cu date false, cu indicarea caroseriei

nr. xxxxx, ce de fapt aparținea autoturismului de model „Audi A6C6”, prin ce, în contradicție cu prevederile art. 136 alin.1 Codul vamal, a acceptat ilegal utilizarea mijlocului de transport, care nu a fost vămuit pe deplin și în așa mod a contribuit la formarea către bugetul de stat a unui prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Astfel, potrivit învinuirii, acțiunile lui Colesnic Alexandr, Roif Semion și Panfil Ștefan au fost încadrate juridic în temeiul art. 329 alin.2 lit. b) Codul penal - după elementele „îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere și publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat urmări grave intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice”.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Bălan Eugen, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să Colesnic Alexandr să fie recunoscut culpabil și condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.2 lit. b) Codul penal, și ai stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani într-un penitenciar de tip semi-închis cu privarea dreptului de a ocupa funcții în cadrul „Cris Registru” pe un termen de 8 ani.

Roif Semion să fie recunoscut culpabil și condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. 2 lit. b) Codul penal, și ai stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani într-un penitenciar de tip semi-închis cu privarea dreptului de a ocupa funcții în cadrul „Cris Registru” pe un termen de 8 ani.

Panfil Ștefan să fie recunoscut culpabil și condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin.2 lit. b) Codul penal, și ai stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani într-un penitenciar de tip semi-închis cu privarea dreptului de a ocupa funcții în cadrul „Cris Registru” pe un termen de 5 ani.

Admiterea acțiunii civile, întru recuperarea mijloacelor bănești în sumă de 177566.4 lei în contul statului.

Corpurile delictelor, documentele și a rezultatele măsurilor speciale de investigații anexate a le păstra la cauza penală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016 a fost admis apelul casat, total sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 26 februarie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care inculpații Colesnic Alexandru, Panfil Ștefan și Roif Semion au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 329 al. 2 lit. b) Cod penal la 34 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în ÎS „REGISTRU”, pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de 3 ani.

La fel, a fost dispusă încasarea în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul statului a sumei de 177566,4 lei.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, *recurs ordinar* de către inculpatul Colesnic Alexandru și de către Cojocari Dumitru în numele inculpatului Panfil Ștefan, de către avocatul Terioșchin Denis cu inculpatul Roif Semion.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2017 au fost admise recursurile, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2018 a fost respins apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Bălan Eugen și menținută sentința fără modificări.

6.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a conchis că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că faptele inculpaților Colesnic Alexandru, Panfil Ștefan și Roif Semion nu întrunesc elementele infracțiunii. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității.

Astfel, analizând declarațiile inculpaților Colesnic Alexandru, Panfil Ștefan și Roif Semion, declarațiile martorilor Goricean Vădim, Mihailov Mihail și Codru Ion, procesele-verbale de ridicare, rapoartele de expertiză efectuate în cadrul urmăririi penale, procesul-verbal de efectuare a experimentului, fișa de post a inculpatului Colesnic Alexandru, fișa de post a inculpatului Roif Semion, fișa de post a inculpatului Panfil Ștefan, tabelul de punctaj pentru luna aprilie a „Biroului de înmatriculare a Transportului” nr. 2, scrisoarea cu nr. 143 din 28 mai 2012, scrisoarea cu nr. 33 din 29 mai 2012 - informația de la INTERPOL, scrisoarea cu nr. 81 din 25 mai 2012 parvenită de la Serviciul Grăniceri, scrisoarea cu nr. 28 din 20 iunie 2012 parvenită de la Serviciul Vamal, scrisoarea cu nr. 28 din 02 noiembrie 2012 parvenită de la Serviciul Vamal, scrisoarea nr. 35 din 09 octombrie 2012 parvenită de la Serviciul Grăniceri și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat, că ele nu demonstrează vina inculpaților Colesnic Alexandru, Panfil Ștefan și Roif Semion, în comiterea infracțiunilor imputate de acuzatorul de stat. Totodată, Colegiul penal constată că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept.

Instanța de apel a relevat că, infracțiunea este una formală iar acuzatorul de stat nu a prezentat instanței chiar nici o probă ce ar demonstra neîndeplinirea obligațiilor de serviciu sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către Colesnic Alexandru, Roif Semion și Panfil Ștefan. Astfel, nu poate fi vorba de răspundere penală în lipsa deplină a semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, care să califice fapta prejudiciabilă drept infracțiune concretă și, astfel, este incident cazul care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale prevăzute în art. 329 din Codul penal.

Astfel, Colegiul penal a constatat că, instanța de judecată corect a stabilit că în acest caz, lipsește atât latura obiectivă a infracțiunii de neglijență în serviciu, cât și cea subiectivă, de altfel, fiecare din inculpați a îndeplinit atribuțiile sale de serviciu strict în baza fișei de post, fără a aduce careva prejudicii statului. Referitor la prezența legăturii de cauzalitate între faptă și urmările prejudiciabile, de către acuzatorul de

stat nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente ce ar dovedi faptul îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

Colegiul penal a reiterat că, acuzatorul de stat nu a prezentat instanței nici o probă ce ar demonstra neîndeplinirea obligațiilor de serviciu sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către Colesnic Alexandr, Roif Semion și Panfil Ștefan. Așadar, conform fișei de post a inginerului Biroului de înmatriculare a transportului, Colesnic Alexandr nu are în obligațiunile sale de serviciu eliberarea certificatelor de înregistrare a mijloacelor de transport; includerea datelor în certificatele de înmatriculare sau în sistemul informațional.

Un aspect menționat de către instanța de apel rezidă din faptul că, acuzarea nu a prezentat în instanță atribuțiile de serviciu ale lui Colesnic Alexandru, în care să fie indicat că în obligațiunile acestuia din urmă intra eliberarea certificatelor de înregistrare a mijloacelor de transport. După cum a explicat și inculpatul Colesnic Alexandru, declarații care nu au fost combătute de către acuzare prin probe, în ziua cu pricina de el s-au apropiat două persoane cu rugămintea să reînmatriculeze automobilul, pe care i-a rugat să prezinte documentele și pașaportul tehnic, procura de la proprietarul mașinii care vindea. A verificat pașaportul tehnic, conform căruia automobilul era de model Audi A6 și interdicții nu avea. Persoanele au completat două cereri de luare și de punere la evidență și contractul de vânzare-cumpărare, după care materialele au fost transmise operatorului pentru înregistrarea în baza de date electronică și verificarea celor introduse de operator în baza de date, nu intră în atribuțiile de serviciu a inculpatului Colesnic Alexandru. Ulterior, de către operator a fost scos certificatul, care a fost introdus în baza de date. După contrapunerea chestionarului cu documentele, el a înaintat tot pachetul cetățenilor pentru aplicarea semnăturii. După ce au semnat, Colesnic Alexandru le-a spus să intre la șef pentru semnarea pașaportului tehnic.

A mai reiterat instanța de apel că, la materialele dosarului sunt prezentate fișele de post care stabilesc cu exactitate obligațiunile fiecărui inculpat în parte. În atribuțiile lui Panfil Ștefan nu intră examinarea fizică a automobilului, care de fapt nici nu se știe dacă există în general. Procedura a fost respectată de Panfil Ștefan, el a verifica prezența proprietarilor, precum și actele de identitate a acestora. Este evident că controlul fizic al automobilului, inclusiv și verificarea numărului caroseriei intră în atribuțiile altor colaboratori ai instituției și nicidecum în atribuțiile lui Panfil Ștefan. Singurul fapt invocat de partea acuzării precum că Panfil Ștefan Teodosie urma să atragă atenția la capacitatea cilindrică a motorului indicată în pașaportul tehnic, care este una mică în raport cu greutatea automobilului, nicidecum nu poate fi considerată ca fiind capacitate dubioasă, deoarece actualmente există diverse modele de automobile cu greutate mare, însă cu capacitate cilindrică a motorului mică. La fel, și Roif Semion care a îndeplinit întocmai atribuțiile sale de serviciu, prevăzute în fișa de post.

7. Decizia instanței de apel a fost atacată, la 27 decembrie 2018, cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Devder Djulieta, care a invocat ca temei de casarea a deciziei prevederile

art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea totală a deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

7.1 În motivarea recursului procurorul a indicat că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul:

- dacă inculpații aveau obligațiuni conform fișei de post să verifice dacă automobilul a fost sustras și au fost achitate taxele de import- obligațiuni care a fost probate de acuzator prin simpla prezentare a fișelor de post, în care expres sunt prevăzute atribuțiile de serviciu a fiecărui inculpat;

- dacă inculpații au avut în gestiune cazul din speță (Audi Q 7)- fapt care nici măcar nu a fost negat de inculpați;

- survenirea consecințelor adică înmatricularea unui automobil sustras și neachitarea plăților vamale;

- legătura de cauzalitate între acțiunile/inacțiunile inculpaților și consecințe; or din materialele cauzei penale se constată cu certitudine că, doar inculpații ca exponenți a autorității publice aveau și au avut exclusiv obligațiunile de verificare și constatare dacă mijlocul de transport de model „Audi Q7” cu numărul caroseriei WAUZZZ4F58N050128, poate fi înmatriculat.

Mai mult, alte persoane publice din această autoritate publică sau alte autorități publice nu au obligațiuni de a interveni în situația din speță, ceea ce probează indubitabil că, doar ca rezultat a acțiunilor inculpaților, s-au produs consecințele infracționale.

Cele enunțate supra denotă că, afirmațiile colegiului penal precum că nu a desprins din actul de învinuire imputat inculpaților, latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal, sunt absolut nefondate, devreme ce ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de obligațiunile sale de serviciu, inculpații *au cauzat urmări grave intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice*, or prin obligațiunile sale de serviciu și care sunt inerente naturii acestui serviciu, inculpații contrar prevederilor art.136 alin.(1) Cod Vamal au acceptat ilegal utilizarea mijlocului de transport, care nu a fost vămuit pe deplin în așa mod au contribuit la formarea către bugetul de stat a unui prejudiciu în mărime de 177 566,4 lei.

Mai mult, dauna cauzată prin acțiunile neglijente a inculpaților intereselor persoanei juridice a fost unul efectiv și determinat, întrucât fapta acestora prezintă un grad de pericol social.

Evaluarea corectă a conținutului urmărilor prejudiciabile, rezultate din neglijență în serviciu comisă de către inculpați colegiul penal urma să o constate reieșind din faptul că, nu au fost percepute la bugetul de stat sumele bănești în mărime de 177566,4 lei, cât și faptul că în rezultatul acestei atitudini neglijente manifestate de către inculpați, practic s-a redus la nivel de statistică o instituție a statului, la toate etapele de activitate a acesteia ceea ce constituie o subminare gravă a autorității statului.

O altă abordare absolut greșită invocată în decizia recurată este argumentul colegiului penal precum că în atribuțiile de serviciu a inculpaților, nu intră obligația pozitivă de verificare a faptelor dacă automobilul a fost sustras sau a fost supus procedurilor de vămuire, chiar dacă acțiunile acestora formează un cerc închis și complet de proceduri stabilite de lege în vederea depistării faptelor invocate supra.

Contrar celor reținute de către instanța de apel, acuzarea reiterează argumentele titularului cererii de apel din care desprindem că, anume Colesnic Alexandru a fost responsabil de înmatricularea inițială a automobilului. Acesta nu a avut posibilitatea reală de a vedea automobilul model Audi A6, deoarece ca urmare a unui accident rutier acesta nu era transportabil. Colesnic Alexandru prin lipsa de diligentă și totala neglijare a obligațiilor de serviciu, acceptă perfectarea actelor pentru înmatricularea automobilului de model Audi Q7 utilizând WIN Codul automobilului Audi A6.

La efectuarea acestei operațiuni inculpatul **Colesnic Alexandr era obligat** să verifice fizic automobilul și actele acestuia, ca rezultat acesta introduce în baza de date o altă culoare a automobilului Audi A6, fapt din care deducem clar că inculpatul urma să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu, prin simpla vizualizare fizică a automobilului.

La fel ca urmare a neexecutării obligațiilor sale pozitive de depistare a careva nereguli acesta nu verifică sau verifică **formal** și ineficient și nu depistează că automobilul are un WIN Cod diferit și nu stabilește că Audi Q7 este un automobil sustras anunțat în căutare de **Interpol** și nu depistează că nu au fost achitate taxele de vămuire.

Din fișa de post a inculpatului Colesnic Alexandr, rezultă clar că el trebuie să examineze fizic automobilul, introduce datele în baza de date electronică și are obligația de a le analiza, o activitate cognitivă bazată pe verificări atât prin prisma mijloacelor oferite de lege (baze de date, interpelări, atragere de specialiști) cât și a cunoștințelor profesionale de profil obținute în cadrul exercitării funcției.

Ca urmare a unei manifestări absolut neglijente, chiar criminale față de obligațiunile de serviciu acesta perfectează actele precum că automobilul Audi Q7 are capacitatea cilindrică 1998 cm , motorizare care nici nu există în natură la un astfel de automobil.

Reieșind din consecutivitatea evoluării evenimentelor, indică acuzarea că, informația introdusă de Colesnic Alexandr, a fost transmisă pentru verificare lui Roif Simion, care conform fișei de post la fel, are obligațiuni pozitive de a depista dacă operațiunile efectuate de inginer au fost în conformitate cu legislația în vigoare și dacă automobilul nu a fost sustras și dacă au fost efectuate plățile pentru vămuirea acestuia.

Contrar celor enunțate supra, Roif Simion introduce informația despre automobil cu modificarea unor parametri tehnici.

La fel ca și în cazul lui Colesnic Alexandr, inculpatul Roif Simion nu depistează absolut nici o ilegalitate, omițând în așa mod faptul că, automobilul este sustras și

anunțat în căutare internațională, că acest automobile nu a fost supus procedurilor de vămuire, inclusiv și faptul că are o capacitate cilindrică nefiresc de mică.

Conform fișei de post, Roif Simion a dispus de toate pârghiile de verificare a datelor prezentate, însă contrar acestora, inculpatul nu a utilizat absolut nici o modalitate din cele puse la dispoziție (interpelări, trecerea frontierei, Interpol, Acces) rezumându-și activitatea la simpla dactilografiere a datelor.

Ulterior urmărind circulația unui bun afectat de grave vicii (audi Q7 fiind sustras și nefiind achitate plățile pentru vămuire) în circuitul civil, acesta este înstrăinat altei persoane și deci reînmatriculat.

La fel indică recurentul că, responsabil de gestionarea situației referitor la reînmatricularea automobilului Audi Q7 este Panfil Ștefan, anume acesta în calitate de șef al Biroului înmatriculare a Transportului nr. 1 mun. Chișinău al Direcției Principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto a ÎS „CRIS „Registru” organizează munca efectivului într-o astfel de manieră, încât să fie cât mai anevoioasă scoaterea la iveală a diferitor nereguli ce țin de înmatricularea și reînmatricularea mijloacelor de transport.

Astfel, acesta își permite luxul să numească provizoriu în funcția de inginer o persoană care nu are fișa de post și o funcție clar definită (deci nu poate fi trasă la răspundere penală în conformitate cu art.329 CP) care analogic lui Colesnic Alexandr primește actele și verifică automobilul fără a depista careva nereguli (toate cele menționate supra).

Panfil Ștefan, ulterior verificând datele prezentate de colaboratorul său „provizoriu” le verifică și le introduce în baza de date ca fiind veridice.

Argumentul apărării, ulterior preluat în soluțiile adoptate de către instanțele de judecată precum că, la reînmatriculare acestea nu au obligațiunea să verifice toți parametrii stabiliți la înmatriculare, menționează procurorul că, urmează să fie apreciată critic, or reieșind din postura pe care-a deținea inculpatul Panfil Ștefan, deducem că anume acesta era responsabil de depistarea încălcărilor menționate și în conformitate cu legislația nu există o prevedere care să interzică efectuarea unei verificări, devreme ce o capacitate a motorului nefiresc de mică trebuia să trezească o bănuială rezonabilă precum că, actele sunt false sau conțin date denaturate.

Astfel datele respective sunt expediate iarăși spre verificare lui Roif Semion care nici de această dată nu depistează careva nereguli, admițând aceleași încălcări ca în situația precedentă.

În speță supusă examinării, indică acuzarea că, dacă inculpații și-ar fi îndeplinit corespunzător obligațiunile de serviciu stipulate în fișa de post, ar fi garantat depistarea lacunelor menționate, or versiunea inculpaților referitor la accesul unor alte persoane, este absolut inadmisibilă. Credibilitatea versiunii înaintate de inculpați, este extrem de mica, devreme ce se face imposibil ca persoane terțe să efectueze careva manipulări la o bază de date, doar într-un singur caz, la un automobil supus mai multor operațiuni, prin care de fapt creșteau posibilitatea depistării deficiențelor menționate.

În concluzie menționează recurentul că, cele enunțate supra denotă că colegiul penal eronat nu a reținut cauzarea urmărilor prejudiciabile intereselor ocrotite de lese ale persoanelor juridice, făcând abstracție de evaluarea acestor urmări, or faptele încriminate inculpaților au adus atingere valorilor sociale ocrotite care la rândul său prezintă un înalt grad de intensitate și gravitate, fapt ce justifică intervenția legii penale în vederea curmării unor astfel de infracțiuni.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art.414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

Conform art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

8.1 După cum rezultă din actele cauzei, prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 28 februarie 2016, inculpații Colesnic Alexandr, Roif Semion și Panfil Ștefan au fost achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.

329 alin. (2) lit. b) Cod Penal, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către acuzatorul de stat care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpații să fie recunoscuți culpabili și condamnați pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.2 lit. b) Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani într-un penitenciar de tip semi-închis cu privarea dreptului de a ocupa funcții în cadrul „Cris Registru” pe un termen de 8 ani.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2018 a fost respins apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Bălan Eugen și menținută sentința fără modificări.

Conform art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art.101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 394 alin.(3) pct.1) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă: 1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinutului a fost trimisă în judecată.

Prin urmare, Colegiul lărgit constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze de către instanța de apel.

Instanța de apel, respingând apelul procurorului și concluzionând că sentința este una legală, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, descriptivul și dispozitivul deciziei contestate, sunt contradictorii. Or, potrivit prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

Așadar, prin sintagma reținută în sentință de achitare prima instanță, de fapt, a constatat fapta ca fiind dovedită. Ulterior, instanța de apel nu a corectat eroarea de drept privind modul de întocmire a sentinței, prin casarea sentinței din acest motiv, ignorând prevederile legale menționate mai sus.

Astfel, Colegiul stabilește că hotărârea instanței de apel supusă analizei: *nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivului hotărârii, și acesta este expus neclar*, temeiuri ce se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat, este faptul că din materialele cauzei, se atestă faptul că, *instanța de apel analizând probele prezentate, declarațiile inculpaților Colesnic Alexandr, Roif Simion și Panfil Stefan, martorilor, a rapoartelor de expertiză efectuate în cadrul urmăririi penale, a procesului-verbal de efectuare a experimentului, a fișelor de post a inculpaților Colesnic Alexandru, Roif Semion și Panfil Ștefan, și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, a ajuns la concluzia de a menține sentința de achitare a inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv* că probele cercetate nu demonstrează vina inculpaților Colesnic Alexandru, Panfil Ștefan și Roif Semion, în comiterea infracțiunii imputate, constatând, că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii, fără a-și motiva soluția și fără a da răspuns detaliat la argumentele apelantului și fără a respinge probele prezentate de acuzare, motivându-și soluția în linii generale.

Rezumând situația de fapt, în raport cu argumentele recurentului, Colegiul lărgit atestă că, instanța de apel cercetând probele administrate în cauza diferită judecătii, nu le-a dat apreciere în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza deciziei adoptate versiunea și probele acuzării, fără a fi supuse acestora analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate, fiind doar enumerate: *raportul de expertiză nr.1115 din 28.05.2012; Raportul de expertiză nr.1133 din 25.05.2012; Raportul de expertiză nr. 675, 15-18 din 04.01.2013; procesul-verbal de efectuare a experimentului din 16.01.2013; Procesul-verbal de ridicare din 17.05.2012 și de examinare din 08.06.2012; Procesul-verbal de ridicare din 21.05.2012 și de examinare din 08.06.2012; Procesul-verbal de ridicare din 22.05.2012 și de examinare din 08.06.2012; Procesul-verbal de ridicare din 22.05.2012; Procesul-verbal de ridicare din 25.05.2012; scrisoarea înregistrată cu nr. 143 din 28.05.2012 parvenită de la SRL „Rumeon”; scrisoarea înregistrată cu nr. 33/5282 din 29.05.2012 parvenită de la BNC „Interpol” în Republica Moldova; scrisoarea înregistrată cu nr. 81 din 25.05.2012 parvenită de la Serviciul Grăniceri; scrisoarea înregistrată cu nr. 28/07-7387 din 20.06.2012 parvenită de la Serviciul Vamal; scrisoarea înregistrată cu nr. 28/07-13115 din 02.11.2012 parvenită de la Serviciul Vamal; scrisoarea înregistrată cu nr. 35/7-1 191 din 09.10.2012 parvenită de la Serviciul Grăniceri (f. d 12, Vol. VII).*

Constatând lipsa în acțiunile inculpaților a laturii obiective și subiective și cât și legătura de cauzalitate între faptă și urmările prejudiciabile instanța de apel nu a combătut argumentele acuzării din apel, care a reținut că conform obligațiilor de serviciu a inculpaților conform fișelor de post (f.d.125-133; 149-158; 209-218 Vol. I), Colesnic Alexandr, era obligat să examineze fizic automobilul, să introducă datele în baza de date electronică și are obligația de a le analiza, o activitate cognitivă bazată pe verificări atât prin prisma mijloacelor oferite de lege (baze de date, interpelări, atragere de specialiști) cât și a cunoștințelor profesionale de profil obținute în cadrul exercitării funcției; *Roif Simion* are obligațiuni pozitive de a depista dacă operațiunile efectuate de inginer au fost în conformitate cu legislația în vigoare și dacă automobilul nu a fost sustras și dacă au fost efectuate plățile pentru vămuirea

acestuia; *Panfil Stefan* în calitate de șef al Biroului de Înmatriculare a Transportului nr. 1 mun. Chișinău al Direcției Principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto a ÎS „CRIS „Registru” are sarcina de a efectua controlul informațional al Registrului de stat al transporturilor, precum și a bazelor de date locale a subdiviziunilor teritoriale, or, doar inculpații ca exponenți a autorității publice au avut exclusiv obligațiunile de verificare și constatare dacă mijlocul de transport de model „Audi Q7” cu numărul caroseriei xxxxx, poate fi înmatriculat.

Instanța de apel n-a dat răspuns la principalele argumente ale procurorului:

- inculpații aveau obligațiuni conform fișei de post să verifice dacă automobilul a fost sustras și au fost achitate taxele de import- obligațiuni care a fost probate de acuzator prin simpla prezentare a fișelor de post, în care expres sunt prevăzute atribuțiile de serviciu a fiecărui inculpat;

- inculpații au avut în gestiune cazul din speță (Audi Q 7), și legătura de cauzalitate între acțiunile/inacțiunile inculpaților și consecințelor survenite - înmatricularea unui automobil sustras și neachitarea plăților vamale.

Totodată, instanța de apel constatând lipsa în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii, nu s-a expus asupra argumentelor procurorului întru condamnarea inculpaților, în special că n-au fost apreciate acțiunile inculpatului Colesnic Alexandr ce țin de acceptarea perfectării actelor pentru înmatricularea automobilului de model Audi Q7, utilizând WIN Codul automobilului Audi A6, introducerea în baza de date o altă culoare a automobilului Audi A6, verificarea superficială și ne-depistează că automobilul are un WIN Cod diferit și ne-stabilirea că Audi Q7 este un automobil sustras, anunțat în căutare de Interpol și ne-depistarea că nu au fost achitate taxele vamale.

La fel, instanța de apel nu s-a expus motivat nici asupra argumentelor procurorului privind acțiunile inculpatului Roif Simion și Panfil Ștefan la introducerea în baza de date a informației despre automobilul Audi Q7, în raport cu obligațiunile de serviciu ale acestora.

Rezumând cele menționate instanța de recurs constată, că soluția de menținere a achitării inculpaților a reieșit din respingerea majorității probelor administrate pe caz fără o motivare legală, fapt ce duce la concluzia, că deși la materialele cauzei sunt prezentate un șir de probe, instanța fără a le aprecia în urma unei evaluări în ansamblu, le-a respins și a dispus menținerea sentinței de achitare integrală a inculpaților, sentință, care conține constatări contradictorii, fără a se expune detaliat asupra tuturor argumentelor din apel.

Ca urmare, Colegiul lărgit constată că instanța de apel nu a examinat fondul apelului, a adoptat o decizie nemotivată, la caz fiind reținut temeiul prevăzut în art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, invocat de recurent, care condiționează casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauze, deoarece, erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă **obligatoriu** de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia.

9. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DE C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Devder Djulieta.

Casează, total, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe *Colesnic Alexandr xxxxx*, *Roif Semion xxxxx* și *Panfil Ștefan xxxxx* cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac

Decizia motivată pronunțată integral la **18 mai 2020**.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Guzun Ion

Boico Victor